

NE 12. 5. 20:30 Konvikt / šapitó
 SUN 12 May 8.30 p.m. Konvikt / circustent

L. S. Věk

FUCKING GENERATION

aneb zbavme se svých patosů a hymen

FUCKING GENERATION

or let's ditch our pathos and anthems

dramatizátor, scénografie a režie **dramatization, stage design**
 and directed by soubor **ensemble**

loutky **puppets** dobrovolníci **volunteers**

kostýmy **costumes** dobové **of that time**

hudba **music** L. S. Věk Band

hrájí **cast**

Klára Demnerová, Tereza Venclová, Jakub Vašíček, Ondřej Müller,
 Ondřej Bauer, Tomáš Kutek, Tomáš Jarkovský, Štěpán Uherka,
 Petra Kosová

Generační loutková zpověď s toaletním papírem v hlavní roli. Nástroje hudební. Málo spaní. Pivo, vodka, pivo, pivo, pivo, pivo, vodka, kafe a čaj. Punková psycho-reality-show. Maximálně hravé autobiografické představení s otazníkem. Živé hudební vstupy jako protipól terapeutickému sezení. Alternativa v každém slova smyslu.

Před zraky diváků se ze svých bolístek vyznává originálního uskupení L. S. Věk, namíchané z členů nonkonformních souborů Pachýř Pačejoř, DNO, Vosto5, Nejhodnější medvídci, MY, Rám U.S., Jesličky, Střípek, Klicperovo divadlo, Mimotaurus, KALD DAMU a LÁHOR/Soundsystem. Úlet.

A puppet confession of a generation with toilet roll in the lead role. Musical instruments. Lack of sleep. Beer, vodka, beer, beer, beer, beer, vodka, coffee and tea. Punk psycho-reality-show. As playful as it could be, autobiographical production with a question mark. Live music counteracts the therapy session. Alternative in the real sense of the word.

The original theatre group L. S. Věk confess their sore in front of the audience. The ensemble is a mix-up of the members of the nonconformist ensembles like Pachýř Pačejoř, DNO Theatre, Vosto5 Theatre, Nejhodnější medvídci, MY, Rám U.S., Jesličky, Střípek, Klicpera Theatre, Mimotaurus, KALD DAMU and LÁHOR/Soundsystem. Madness.

Fucking generation: Upřímná generace

Fucking generation mě odzbrojila hravostí, která si na nic nehraje. Lidé na scéně se nepouštěli do složitého obrazu mediálního světa, který nás obklopuje. Nekritizovali přetechnizovanou a odcizenou dobu, jak je dnes skoro povinností v každé inscenaci, která se chce vyjadřovat k tomu, co to vlastně žijeme. Prostě jen řekli, kdo jsou, a pokrčili nad tím rameny. Zážitek. Upřímně.

Bára Doležalová, Nekultura.cz / 21. 5. 2009